

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615208902
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615208902.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: J. Q., nar. X.X.XXXX, bytom N., N.. U. a S. XXXX/X, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: matka - Mgr. E. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom N., N.. U. a S. XXXX/X, otec - S. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom N., P. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 1P/93/2015 - 49 zo dňa 02. decembra 2015, v časti o zníženie výživného, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti o zníženie výživného r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, návrh matky na zvýšenie výživného zamietol tiež a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine odôvodnil vecne tým, že v konaní mal preukázané, že výživné otca na maloletú bolo naposledy určované rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 5P/88/2012-27 zo dňa 03.10.2012, kedy bola vyživovacia povinnosť otca na maloletú určená dohodou rodičov na sumu 200 eur mesačne. Súd zistil, že od ostatnej úpravy výživného sa príjem otca znížil, a to zo sumy 800 až 1.000 eur mesačne na sumu približne 488,79 eura mesačne, kým príjem matky sa od tohto času naopak zvýšil, a to zo sumy 600 eur mesačne na sumu približne 733,22 eura mesačne. K zvýšeniu príjmu na strane matky došlo len v posledných dvoch mesiacoch po tom, čo sa zamestnala v spoločnosti F. A. (N.), s.r.o., X., pričom predtým sa jej príjem pohyboval na úrovni približne 400 eur mesačne. Rovnako otec si našiel zamestnanie len od septembra 2015, keď predtým bol od 01.01.2013 do 02.09.2015 nezamestnaný. Pokiaľ ide o príjmy otca počas jeho evidencie na úrade práce ako uchádzača o zamestnanie, musel pracovať minimálne brigádne, pretože inak nie je zrejmé, z čoho by počas tohto obdobia žil a napokon aj sám uviedol, že si privyrábal na fuškách, prípadne využíval svoje úspory a prostriedky z predaja auta. Maloletá J. bola v čase ostatného určovania výživného žiačkou 8. ročníka základnej školy, v súčasnosti navštevuje strednú umeleckú školu mimo svojho bydliska v Českej republike v Hodoníne. V dôsledku toho vzrástli náklady na starostlivosť o ňu, najmä v súvislosti s internátom, cestovaním, stravou, či nákupom školských pomôcok. Vzhľadom na vek dieťaťa treba považovať za opodstatnené náklady aj poskytovanie vreckového, či príspevok na mimoškolské, záujmové aktivity. Súd tak dospel k záveru, že výška výživného na maloletú J. v sume 200 eur mesačne je primeraná vzhľadom na zárobkové pomery oboch rodičov, ktoré sa od ostatnej úpravy výživného zásadným spôsobom nezmenili - príjem matky stúpol len v posledných dvoch mesiacoch a otec, aktuálne už so stálym príjmom zo zamestnania, má možnosť aj naďalej pracovať brigádne, čo je vzhľadom na jeho pracovné zameranie (stolár) aj vysoko pravdepodobné. Doposiaľ určená výška výživného je podľa názoru súdu primeraná aj vzhľadom

na náklady, ktoré je potrebné vynaložiť na starostlivosť o maloletú, najmä v súvislosti s jej školskou dochádzkou.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v časti, ktorou súd návrh otca zamietol, podal odvolanie otec maloletej dcéry. V odvolaní uviedol, že od vyporiadania BSM s matkou maloletej J. platí výživné z úspor a z výťažku predaja majetku. V roku 2014 podal návrh na zníženie výživného na maloletú J. zo sumy 200 eur na 100 eur mesačne z dôvodu, že si prácu trvalého charakteru nemohol nájsť a príležitostné brigády nestačili na pokrytie všetkých nákladov na jeho bývanie. Súd jeho návrh zamietol s tým, že z vyjadrenia matky k návrhu otca mal preukázané, že naďalej na čierne vykonáva tesárske a pokrývačské práce a nie sú to len drobné brigády, pričom má možnosť sa zamestnať. Našiel si zamestnanie v spoločnosti Y., s.r.o., G. na plný pracovný úväzok, na dobu neurčitú s priemerným čistým mesačným zárobkom 488,79 eura. Je proti nemu vedená i exekúcia pre evidovaný nedoplatok na výživnom za obdobie pred podaním návrhu. Jeho mesačné náklady bez stravy a oblečenia, vrátane poisťky pre dcéru sú asi 200 eur. V konaní bolo tiež preukázané, že príjem matky v novom zamestnaní od septembra 2015 je vo výške 733,22 eura. Jej mesačné náklady bez stravy a oblečenia vrátane nákladov na dcéru sú asi 550 eur. Súd neodôvodnil, prečo považuje zmeny v dosahovaných zárobkoch oboch rodičov za nepodstatné a za dôležité považoval zárobky dosahované v minulosti. Vôbec sa nevysporiadal s tým, že súdom určená vyživovacia povinnosť vo výške 200 eur je v súčasnosti nevykonateľná a súdom predpokladané ním dosahované príjmy v minulosti sú iba fikciou. Súd neuviedol, z akých skutočností vychádzal pri konštatovaní, že je vysoko pravdepodobné, že môže brigádnicke pracovať ako stolár. Privítal by, ak by mal možnosť brigádnicke si privyrobiť, pretože takýchto ponúk je veľmi málo a uchádzačov o prácu veľa. Súd konštatoval, že zmena v zárobkových pomeroch oboch rodičov od ostatnej úpravy výživného v podstate nenastala. U matky však došlo k nárastu príjmu o 330 eur mesačne, resp. od septembra 2015 o 130 eur mesačne a u neho z príjmov 800 až 1.000 eur mesačne došlo k niženiu príjmu na necelých 500 eur mesačne. Súd rovnako neskúmal a do rozhodnutia nevzal do úvahy ani príjmy matky ako príspevok na domácnosť od priateľa pracujúceho vo Veľkej Británii a neskúmal a ani nevzal do úvahy ani jej majetkové pomery. Nestačí len vágne konštatovanie, že má naďalej možnosť pracovať brigádnicke a taktiež neodôvodnil, prečo je otec po odpracovaní plného pracovného úväzku povinný si brigádnicke privyrábať, ale u matky túto povinnosť nevyžaduje. Rovnako súd neuviedol, aké okolnosti považuje za také, ktoré by spôsobili zmenu vo výške určeného výživného. Zníženie príjmu na strane otca o 50% za takú zmenu zrejme nepovažuje, avšak neodôvodnil prečo. Súd nesprávne posúdil aj hmotnoprávne ustanovenie § 62 Zákona o rodine, keď právo dieťaťa na primeranú životnú úroveň nadradil nad práva otca na prežitie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletej. Uviedla, že otec dieťaťa má dosť finančných prostriedkov, aby výživné platil. Býva v trojizbovom rodinnom dome, kde na rozdiel od nej nemusí platiť nájomné a výdavky otca nie sú také ako výdavky matky. Matka dáva 100 eur mesačne na benzín a jej príjem je tak 630 eur mesačne. Príjem otca je 500 eur mesačne, avšak matka sa stará o dcéru, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a platí vysoké nájomné vo výške 221 eur. Dcéra navštevuje Strednú umeleckú školu v Hodoníne, kde jej platí stravu, v nedeľu ju vozí na internát a platí všetky výdavky spojené so starostlivosťou o dcéru. Má priateľa V. A., s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, keďže pracuje a žije vo Veľkej Británii. Je však pravdou, že finančne matke vypomôže, mesačne jej pošle 130 eur. Výdavky matky sú okolo 700 eur, z čoho internát (s raňajkami a večerami stojí 2.250,- Kč) obedy stoja 580,- Kč, cestovné lístky 232,- Kč, vreckové 800,- Kč až 1000,- Kč.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 202 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej je dôvodné.

Predmetom konania na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 1P/93/2015 bol návrh otca na zníženie výživného na maloletú dcéru a zároveň návrh matky na zvýšenie výživného. Oba tieto návrhy súd zamietol. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bola správnosť postupu súdu prvého stupňa, ktorý zamietol návrh otca na zníženie výživného na maloletú dcéru. Matka (resp. kolízny opatrovník) odvolanie v časti výroku rozsudku, v ktorom bol jej návrh na zvýšenie výživného zamietnutý nepodala a rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 212 ods. 3 O.s.p., na vady konania pred súdom prvého stupňa prihlíada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúce Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa ustálenej súdnej praxe je potrebné za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vymedzuje ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (táto úprava zjavne dopadá ako na tzv. sporové konania s postavením účastníkov ako žalobcu a žalovaného, tak i na tzv. konania nesporné obdobné tomu v prejednávanej veci). Výkladom ustanovení O.s.p. citovaných zhora (najmä však § 157 ods. 2 O.s.p.) potom treba dospieť k záveru, že v nich uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia v napádanej časti, ale napr. aj existencia nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. i prípad, keď právne závery zo skutkových zistení nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť príslušné zistenia vyvodené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je aj odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa tak vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka); porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma i možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo dokonca i mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, je zjavné, že výskyt takejto vady zakladá ako nevyhnutnosť rozhodnutia odvolacieho súdu spôsobom predpokladaným v ustanovení § 221 O.s.p. (zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa), tak sám osebe i dôvodnosť odvolania.

Podľa názoru odvolacieho súdu bol potom takouto vadou postihnutý i rozsudok súdu prvého stupňa v prejednávanej veci v napadnutej časti, v ktorej súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Podľa § 78 ods. 1 cit. zákona dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Zmenu pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine možno definovať ako stav odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri predchádzajúcom rozhodovaní. Zásadne musí ísť o zmenu závažnejšieho charakteru, teda o zmenu podstatnú a trvalú. Ak je pred súdom takáto zmena pomerov preukázaná či na strane oprávnených detí, alebo povinných rodičov, je opodstatnený záver súdu pre zvýšenie výživného resp. zníženie výživného.

Podľa názoru odvolacieho súdu je odvolanie otca maloletej čiastočne dôvodné a aj odvolací súd sa priklonil k záveru, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné dokazovanie potrebné pre prijatie záverov o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že na strane maloletej J. došlo k podstatnej zmene pomerov jej nástupom na strednú školu. Ide o zmenu podstatnú a trvalú, preto by mala mať za následok zvýšenie výživného, ak to umožňujú schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Je všeobecne známe, že s nástupom detí do školy je potrebné vynaložiť zvýšené výdavky súvisiace s návštevou školy, či už na školské pomôcky (učebnice, zošity, pomôcky, telesnú výchovu), na rôzne aktivity organizované školou (výlety, športové podujatia), navyše maloletá dcéra účastníkov navštevuje strednú školu na Morave.

Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Senica pod č. k. 4P/59/2014-32 zo dňa 27.11.2014, ktorým bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý. Uvedený rozsudok bol odvolacím súdom, a to rozsudkom KS v Trnave pod

č. k. 23CoP/18/2015-44 zo dňa 20. júla 2015 potvrdený. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že u maloletej J. nastala podstatná zmena pomerov v tom, že nastúpila na strednú umeleckú školu v Hodoníne, čím došlo k podstatnému nárastu jej potrieb, pretože do školy dochádza z miesta bydliska N. do Hodonína, býva na internáte a v súvislosti so školou je potrebné jej kupovať rôzne pomôcky. Otec maloletej mal na základe daňového priznania za rok 2011 mesačný príjem 290,62 eura (3.487,44:12). V konaní o rozvod otec uviedol, že si vypláca podnikateľskú odmenu od 800 do 1.000 eur mesačne, za obdobie deviatich mesiacov, pretože tri mesiace v roku nepracuje, t.j. približne 675 eur mesačne (900x9:12). Odvolací súd uviedol, že aj v období, kedy otec podnikal, podľa vykonaného dokazovania bol rozpor v uvádzaných príjmoch otca podľa daňového priznania a podľa výpovede otca. Podľa názoru súdu je tomu tak preto, lebo zisk podnikateľa (ako jeho čistý príjem) je ekonomickým vyjadrením podnikateľských aktivít otca a nemožno ho zamieňať s príjmom, pretože príjem otca tvoria aj sumy, ktoré slúžia aj na osobné potreby podnikateľa (napr. pohonné hmoty, používanie motorového vozidla, účty za telefón, atď.) a podnikateľ si tieto položky účtuje ako náklady (odpočítateľné položky), pretože to umožňujú právne predpisy upravujúce daň z príjmu a tieto náklady (vždy uplatňované v čo najvyššej možnej miere) znižujú u podnikateľa tvorbu zisku. Tiež konštatoval, že je všeobecne známym javom, že odberatelia služieb aj prác, hlavne fyzické osoby (vrátane tesárskych) často nežiadajú od dodávateľov prác daňový doklad (faktúru, príjmový pokladničný doklad podnikateľa) po vykonaní prác a podnikatelia takéto príjmy neuvádzajú v účtovníctve, hoci ich príjem tieto platby tvoria. V čase posledného rozhodnutia otec tvrdil, že prerušil živnosť, je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný a na živobytie si zarába brigádami. Ak otec brigádnicke pracoval jeho skutočný príjem je nepreukázateľný. Ak však v minulosti z hore uvedeného príjmu bol schopný platiť na dcéru výživné vo výške 200 eur, tak v čase posledného rozhodnutia mohlo byť v jeho schopnostiach a možnostiach zarobiť si porovnateľný príjem. Otca maloletej Nikolety považoval súd za zdravého muža vo veku 42 rokov (na žiadne zdravotné ťažkosti, ktoré by mu bránili pracovať nepoukazoval), vyučeného tesára, ktorého profesia je na trhu práce žiadaná.

Z uvedeného dôvodu je možné konštatovať, že v čase posledného rozhodovania o návrhu otca na zníženie výživného súd vychádzal z príjmu otca 800 až 1.000 eur mesačne a matky 600 eur mesačne.

Otec v odvolaní poukazoval na to, že súd neodôvodnil, prečo považuje zmeny v dosahovaných zárobkoch oboch rodičov za nepodstatné a neuviedol z akých skutočností súd vychádzal pri konštatovaní, že je vysoko pravdepodobné, že môže brigádnicke pracovať ako stolár.

Súd prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu nevykonal dostatočné dokazovanie pri posudzovaní zmeny výšky výživného. Uspokojil sa s tým, čo uviedli účastníci na pojednávaní dňa 2.12.2015 bez toho, aby od účastníkov žiadal, aby svoje tvrdenia aj preukázali, resp. bez toho, aby vykonával sám iniciatívne relevantné dokazovanie, pretože v tomto konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov. Matka maloletej tvrdila, že otec si zarába brigádami, čo otec poprel, ale matka na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, dokonca uviedla, že otca videla pracovať na strechách rodinných domov v dedine, kde žije, ale vlastníci domov nebudú ochotní svedčiť o tom, že otcovi za prácu poskytli peniaze. Pri odôvodnení rozsudku súd vychádzal hlavne z predpokladu, že otec si popri práci zarobí fuškami, preto súd nepripustil, že by došlo k zníženiu príjmu na strane otca. Rozhodnutie súdu však nemôže byť založené na predpokladoch súdu, ale na riadne vykonanom dokazovaní. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že dokazovanie sú povinní navrhnuť predovšetkým rodičia maloletej dcéry, súd môže vykonať dokazovanie v rámci svojich možností, obvyklé ako v podobných veciach, ktoré sú tiež limitované. Ak účastníci nepreukážu svoje tvrdenia, musia počítať s tým, že nebudú v spore úspešní.

Na základe týchto skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods.1 písm. f) O.s.p. a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci súd prvého stupňa doplní dokazovanie opätovným výsluchom účastníkov, pričom bude od otca zisťovať z akých konkrétnych dôvodov prestal podnikat', akým spôsobom života žil v čase podnikania, na aký účel používal peniaze, ktoré zarobil, akým spôsobom života žije v súčasnosti, na čo vynakladá peniaze, ktoré zarobí. Od otca bude zisťovať, v akom odbore je vyučený (je uvádzané v konaní aj tesár a v návrhu otec uvádza, že je stolár), kde sa vyučil, kde ako stolár (tesár) doposiaľ pracoval a akú má prax ako stolár, resp. tesár, prečo sa zamestnal práve u zamestnávateľa, kde v súčasnosti pracuje, kde (všade) si hľadal zamestnanie, či nenašiel prácu stolára (tesára) za vyšší príjem, napr. aj v susednom Česku (na Morave), čo mu bráni zamestnať sa napr. na Morave. V čase podnikania mal

príjem od 800 do 1.000 eur, teraz sa jeho príjem znížil približne o polovicu. Súd bude ďalej zisťovať v personálnych agentúrach (ktorých adresu, či už mailovú, alebo poštovú zistí na internete, napr. T., T. < a pod.), či v okolí bydliska otca maloletej, vrátane Bratislavy je ponuka pracovných miest stolára, resp. tesára a akú sumu mzdy ponúkajú zamestnávateľa stolárom, tesárom s prihliadnutím na osobu otca maloletej (t.j. v dopytoch uvedie údaje zistené od otca o dosiahnutom vzdelaní a dĺžke praxe). Súd bude tiež zisťovať možnosti zamestnať sa ako stolár, tesár v susednom Česku, napr. na Morave, kde sú rovnako zaujímavé ponuky na prácu stolára (napr. na stránke T., ale aj iné). Personálne agentúry na svojich stránkach ponúkajú vypracovanie prehľadnej analýzy, vypracovanej na mieru konkrétneho uchádzača o zamestnanie, z ktorej je možné zistiť, ako sa plat mení v závislosti od praxe, vzdelania či regiónu. Uchádzač o zamestnanie sa dozvie viac o najčastejších benefitoch, či platovom rozpätí. Analýza tiež obsahuje odborné rady a tipy, ako vyjednávať o plate. Súd bude zisťovať, či otec takúto ponuku personálnej agentúry využil a ak nie, tak prečo.

Takto doplnené dokazovanie súd vyhodnotí v tom smere, či sa otec ako povinný rodič nevzdal z dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a s ním súvisiaceho zárobku (čo bude záležať hlavne od dôvodov, ktoré otec uvedie, pre ktoré prestal podnikat') v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Ak súd zistí (od personálnych agentúr) že existuje na trhu práce ponuka pre stolárov, tesárov (s rovnakými zručnosťami ako otec maloletej) s vyšším príjmom ako dosahuje otec, súd vyhodnotí možnosti a schopnosti otca maloletej v tom smere, či nie je reálne, aby prijal ponuku pracovať v inej firme, v ktorej zarobí viac, prípadne aké skutočnosti otcovi bránia zamestnať sa na Morave (niektoré ponuky sú aj s ubytovaním) alebo u iného zamestnávateľa, ponúkajúceho vyšší zárobok. Súd opätovne vyžiada od zamestnávateľa mzdový list (ako založila do spisu aj matka), kde budú uvedené všetky mesačné výplaty otca od obdobia, od kedy otec u tohto zamestnávateľa pracuje. V mzdovom liste by mal byť uvedený aj počet odpracovaných dní, hodín, doba práceneschopnosti, dovolenky, zrážky zo mzdy a iné, ďalšie relevantné údaje, podstatné k vyhodnoteniu dokazovania. Doposiaľ založené potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu otca (č. I. 26) nepostačuje, pretože neobsahuje uvedené informácie.

Otec vo výpovedi dňa 02.12.2015 (č. I. 46) uviedol, že mal úspory a v roku 2014 predal auto za 6.000 eur, že matke maloletej vyplatil 14.000 eur v rámci vypořádania BSM. Súd bude výsluchom otca zisťovať, odkiaľ mal peniaze na vyplatenie matky maloletej za BSM vo výške 14.000 eur, kedy jej ich vyplatil, akými presnými úsporami disponoval, na aký účel použil peniaze z predaja auta vo výške 6.000 eur. Otec maloletej navrhne vykonať na preukázanie svojich tvrdení o spôsobe nadobudnutia úspor a k ich použitiu aj relevantné dokazovanie, ktoré súd vykoná. Vykonané dokazovanie vyhodnotí s prihliadnutím na povinnosť otca vynakladať získané prostriedky predovšetkým na výživné a až potom na svoje výdavky (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine). Súd na pojednávaní zisťoval aj majetkové pomery oboch rodičov, tieto žiadnym spôsobom nevyhodnotil.

Po doplnenom dokazovaní súd prvého stupňa vo veci opätovne rozhodne o návrhu otca maloletej na zníženie výživného, svoje rozhodnutie aj náležite, v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodní s prihliadnutím na všetky zásady uvádzané v § 62 a 75 Zákona o rodine.

Odvolací senát prijal toto uznesenie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.